

Pullistuksen Pummari muistelee - osa 9: Pummari mailaa (1987-1989)

Harjoituskaudella 1987/88 Pummari kiristi edelleen tahtia ja tuntimäärä kohosi jo lähelle kolmea sataa. Tästä oli se huomattava seuraus, että edellissyksyn pm-kisojen 22. sija parani 19:nneksi, mikä olikin Pummarin uran paras saavutus yleisen sarjan pm-päiväkisassa. Samalla Pummari oli ensimmäisen ja ainoan kerran kyseisen sarjan paras pullistukselainen. Totuuden nimessä mainittakoon, että Helteen Markku joutui jalkavaivaisena jättämään kisan väliin, joten tie Pummarin menestykseen oli auki. Mutta kova harjoittelu vaati veronsa, joten seuraavalla kaudella Pummari pudotti harjoitusmääränsä jälleen 200 tunnin tuntumaan. Eräänlaisena ihmiskokeena mainittakoon, että vappupäivänä Pummari teki 2,5 tunnin juoksulenkin Otaniemestä Pirkkolaan ja takaisin, minkä seurauksena akillesjänteet soivat pari viikkoa. Kaudella 1987/88 Pummarille kertyi vain 60 lepopäivää, seuraavalla kaudella 110 ja kaudella 1989/90 jo 140. Pian alkoivat tällaisen Pummarin hipiälle paremmin sopivan kevyemmän harjoittelun vaikutukset näkyä myös tuloksissa. Syksyllä 1989 onnistui Pummari katkaisemaan Oksasen Rikun pitkän voittosarjan ja nappaamaan ainoan Pullistuksen seuranmestaruutensa yleisessä sarjassa. Mutta varsinaisesti Pummarin kyvyt tulivat esiin lyhyemmällä matkoilla, missä mahdollisuudet pummaamiseen ovat luonnollisesti vähäisemmät.

Vuonna 1987 oli Keski-Suomessa kehitetty täysin uusi suunnistusmuoto eli 1,6 km:n mittainen rastimaili, joka oli kuin Pummarille räätälöity. Keski-Suomen rastimailissa järjestettiin kesän aikana eri paikkakunnilla karsintakilpailut, joista kustakin selvisi kolme parasta loppukilpailuun. Rikkisten Haukilammilla järjestämässä karsintakilpailussa pummasin yhtä kiveä ja jäin neljänneksi, mutta pääsin loppukilpailuun, sillä radalla kolmanneksi sijoittunut Moision Petri kilpaili vielä H16-sarjassa. Laajavuoren loppukilpailussa ei myöskään mennyt aivan putkeen ja sijoituin kahdeksanneksi.

Vuonna 1988 Saarijärven karsintakilpailun ratamestarina toimi Aaro Oksanen Hännilässä, josta EV kirjoitti seuraavasti: "Suunnistajien pikapyrähdyks oli viime torstairastien ohjelmassa. Nyt kokeiltiin toista kertaa mailin mittaista suunnistusrataa. Tämä erikoisuus saikin suunnistajat liikkeelle. Lyhyellä radalla ei ole varaa pienempäänkään virheeseen. Jos hermot pitävät ja kuntoa on kohtalaisesti, niin sijoitus on hyvä. Suunnistajien ajoista päätellen metsässä on ollut melkoista töytäilyä. Tosin erään rastinkin osalta oltiin ratamestarin kanssa eri mieltä." Pummari oli yksi näistä erimielisistä ja jäi kartoittamaan maastoa noin 15 minuutiksi 50 metrin päähän karttaan merkitystä notkosta. Sen verran kisasta jäi hampaankoloon, että 2 viikkoa myöhemmin piti lähteä Tikkakosken karsintakilpailuun metsästämään loppukilpailupaikkaa. Sieltä oli kuitenkin tuloksena vain neljäs sija ja karsiutuminen 2 sekunnin erolla.

Kolmas kerta toden sanoo eli vuoden 1989 karsintakilpailussa 25.5. Lintupohjassa tuli Pummarille selkeä voitto. Ratamestar Helteen Markku oli laatinut erittäin vaativan radan hyödyntäen alueen pienipiirteisimmän maaston, jossa oleellista oli ottaa rastit mahdollisimman hitaasti. Ihme ja kumma Pummari malttoi näin tehdä. Loppukilpailussa Tikkakoskella 7.6.1989 oli tyystin eri meininki. Ratamestar Matti Keskinen oli virittänyt rastit keskustan pururataa ympäröivään kangasmaastoon ja jo lähtiessä oli selvää, että ainoa oikea taktiikka oli painaa täysillä alusta loppuun. Mannilan männikössä tahkotut kuntokymptit eivät olleet menneet hukkaan, meno tuntui irtonaiselta ja rastitkin löytyivät sujuvasti. Viitosrastin pienellä kuopalla sekä viimeisellä montulla tuli pieni koukku, mutta kokonaisuudessaan virheet jäivät alle 15 sekuntiin. Maaliin juostessa ei ollut aavistustakaan tilanteesta, mutta muutaman hetken kuluttua Matti ilmoitti tulokset: Pummari oli voittanut nuorten Suomen mestari Jouni Kahelinin 3 sekunnilla ja aikuisten SM-pronssimiehen Timo Mäkelän puolella

minuutilla, toinen Pullistuksen edustaja Moisio Petri hävisi reilun minuutin. Aikani hieman ylimittaisella (2,05 km) maililla oli 9.27, kilometrivauhdista voidaan päätellä kilpailun juoksuvoittoisuus. Mutta voitto mikä voitto ja se taisi olla ensimmäinen ja viimeinen kerta Pummarin uran aikana, kun ikätoveri Timo jäi taakseni.

Koska seuraavana vuonna aloitettiin pikamatkan pm-suunnistukset, jäi rastimaili pois piirin virallisesta ohjelmasta vain 3 vuoden jälkeen. Näin ollen Pummari voi sanoa olevansa edelleenkin hallitseva Keski-Suomen rastimailin mestari. Tämän huippusaavutuksen jälkeen olisi viimeistään pitänyt älytä vetäytyä eläkkeelle, mutta Pummari ei olisi maineensa veroinen, jos hän olisi niin tehnyt.

- EAV